L. A. M.
Biblioteca „GENERAȚIA NOUA“ No. 19
GARDA DE FIER

ION BANEA
STUDENT-LEGIONAR

CAUZELE MIȘCĂRII DIN MARAMUREȘ

— 1930 —
Tipografia Cooperativă „Trecerea Munților Carpați“ Str. Lăpușneanu 26
— IAȘI —

PREȚUL LEI 5.

L. A. M.
Biblioteca „GENERAȚIA NOUA" No. 19
GARDA DE FIER

ION BANEA
STUDENT

CAUZELE MIȘCĂRII DIN MARAMUREȘ

— 1930 —
Tipografia Cooperativă „Trecerea Munților Carpați" Str. Lăpușneanu 26
— IAȘI —

Preoţilor

A. BERINDE ŞI I. DUMITRESCU

apărători ai credinţei, ai limbei şi ai poporului român din Maramureş, împotriva jidanilor cutropitori.

Pentru suferinţele şi întemniţarea Lor, închin această lucrare.

AUTORUL

Iaşi 13 Sept. 1930

Furtuna

E soare, cald şi frumos,
Peste tot pace. Liniştea domneşte pretutindeni.
Ii bucurie.

Un nouraş cu margini dantelate se ridică timid de după o creastă. O scânteiere îi luminează calea. Nimic nu se schimbă încă. După deal însă, în depărtări fără margini se pregăteşte furtuna nimicitoare, a cărei solie a fost nouraşul. Cerul greu ca plumbul şi negru ca un şorţ, creşte, parecă din culmea dealului.

Fulgere scurte îl brazdează şi-i ameninţător ca o primejdie. Incepe vântul, şi'n îmbrăţişări nebune trânteşte la pământ stejarii falnici, cari nu cunosc mlădierile trestiei. In jocul lui nebun îi întovărăşit de groaznicul concert al trăznetelor.

Un moment de linişte grea, şi norii deschizându-şi băierile îşi varsă în stropi de ghiaţă—apa lor.

Sunt clipe de groază! Pământul plânge.

Codrul îngrozit, mugeşte. Văzduhul se cutremură. Natura întreagă se frământă.

E prăpăd!

. . . . . , ...

Păraiele umflate cu apă galbenă ca lutul, poartă pe valurile săltăreţe şi bulbucate crengi rupte, fânaţuri, vietăţi, bătrâne trunchiuri de copaci şi alte lucruri.

Ravagile furtunei!

. . . .

Natura trezită din nou la viaţă, înalţă sfioasă imnuri de slavă. Razele soarelui se oglindesc iarăşi în frunzele care se deşteaptă.

E linişte, cald şi soare!...

Frământări

In Maramureş a isbucnit nemulţumirea şi durerea!

Să fie oare semnal de luptă, sau strigăt de desnădejde? Inceputul unei lupte eroice, pornită de acolo din nordul ţării, leagănul munţilor şi al românismului descălecător, sau sfârşitul plin de amar al unui colţ de ţară?

Din frământarea surdă care clocoteşte şi acum în munţii şi văgăunile Maramureşului, cine poate distinge clar şi precis adevărata năzuinţă şi soartea ce se pecetluieşte acolo: **viaţă** ori **moarte?**

Ce va domni mâine peste înstreinaţii munţi al lui Dragoş şi Bogdan: doina plină de înţelesuri a Românului, sau huetul de ferestrău al duşmanului nimicitor?

Cine poate să răspundă? Cine?

Căci s'a denaturat aşa de mult mişcarea românilor maramureşeni din ultimul timp, încât iţi face impresia că restul neamului românesc refuză să se ocupe de tragedia care se joacă pe scena realităţilor dela nord, îmbrăcând totul în haina criminală a nepăsării.

Nimeni nu vrea să pătrundă cu dragoste de frate în durerile alor noştrii de acolo, şi nici cel puţin cu răceală şi nepărtinire de chirurg abil şi priceput.

Cu toţii, se lapădă de aceşti martiri, aruncându-le în spate acuzaţii ticăloase şi explicând în mod pervers şi interesat frământările sociale de acolo, cari fac parte în mod organic din însăşi viaţa neamului nostru. Ce să fie?

Căci este **crimă** atunci, când un întreg ţinut care se sbate în ghiara celei mai cumplite morţi—**înăbuşirea**—să fie lăsat să se nimicească fără ai veni în ajutor! Dinpotrivă este lăsat pieirii. Căci înadevăr **Maramureşul piere**, dacă nu cumva putem zice: **a pierit.**

Este perdut pentru noi şi cel puţin moartea lui ar trebui să ne deschidă ochii asupra nenorocirei şi primejdiei care ne paşte. **Suntem ameninţaţi în existenţa noastră, de acelaş neam strein şi cutropitor, care a nimicit Maramureşul: jidanii.**

Aceştia, ajutaţi de câţiva politiciani, al căror suflet este

demult cumpărat cu arginţii vânzătorului, şi-au pus gând de nimicire.

Şi au reuşit!

Jidanii sunt stăpâni pe avuţii, pământ şi păduri; politicianii au rămas cu banii şi stigmatul trădării pe frunte; iar cei câţiva maramureşeni, cari mai sunt, **cu durerea şi revolta.** Aceasta este situaţia!

In faţa ei întrebăm: Conducători, unde vă este conştiinţa? Răspunderea nu vă îndatorează? Români, **bunătatea** voastră şi **vitejia** voastră a murit? Străinilor şi cămătarilor nu vă cutremuraţi? Nu vă temeţi că în afară de aceia pe care i-aţi scos din casele lor; pe care i-aţi nimicit prin alcoolul vostru otrăvit; pe ale căror fete le-aţi necinstit; ale căror sentimente le-aţi batjocorit şi avuţiile cărora le-aţi furat, mai sunt români cari ştiu să răsbune? Nu?

Păziţi-vă! După deal se pregăteşte furtuna.

Isbucnirea

Au fost—şi vor mai fi—mişcări populare în Maramureş şi Bucovina. Mişcări foarte serioase. S'au mişcat satele şi au năvălit ca un puhoiu spre oraşe. In fruntea lor au fost aceia, cari, s'au identificat cu sufletul acestor ţărani necăjiţi şi cari au priceput că suferinţa a ajuns la limită; păharul s'a umplut. La strigătul clopotelor,—ca'n vremi străbune—au pornit „preoţii cu crucea'n frunte" şi toată oastea creştină după ei.

Ce voiau aceşti răsvrătiţi? Ce, cereau ei? Nu vroiau altceva decât să spună că au ajuns în **pragul morţii** şi-n clipa cea de pe urma ei cereau: **Dreptate!**

Dar glasul lor nu trebuia să se audă! Mai bine să moară, ducând cu ei în mormânt taina morţii, decât să ştie neamul românesc dece a murit Maramureşul.

A început atunci presa jidovească şi de partid să urle ca muşcată de şarpe, căutând din răsputeri **să falşifice adevărul, inducând opinia publică în eroare.**

Toată revolta din Maramureş a fost aruncată asupra „instigatorilor antisemiţi" şi „situaţiei economice grea".

Minciuni! minciuni obraznice jidoveşti!

Românul nu se răscoală din cauza „situației economice". Oricât de rea ar fi ea! El știe mânca mămăligă și mojdei, așteptând liniștit și cu încredere în Dumnezeu. vremuri mai bune.

Nici instigatorii „antisemiți" nu apar decât pe pământul peste care a năvălit **mai întâi** seminția lui Iuda.

Altele, **au fost și sunt**, cauzele pentru care s'au ridicat maramureșenii. Pe acestea le știa Sărindaru', care a scris atâtea pagini de **ură** și **minciună**, dar evita a spune un singur cuvânt. Știa dece! **Nici instigatorii și nici un fel de situație nu au determinat mișcările din Maramureș.**

Adevărata cauză sunt: Jidanii,

I). prin numărul lor extraordinar de mare.

II) prin acapararea avuțiile și pădurilor, isvoarele de trai.

III) prin cămătărie și jaf.

Să arătăm succint; și pe cât ne este posibil cu exemple luate după alții, cari nu pot fi bănuiți, că sunt conduși de sentimente „antisemite".

I. Năvălirea Jidanilor.

Să cercetăm puțin decând au început Jidanii a învada Maramureșul „obârșitor de nație moldovenească". Aceasta pentru a putea judeca în lumina cifrelor și a timpului, întreaga nenorocire care s'a abătut peste acest județ.

La 1780, adică acum 150 de ani, în Maramureș nu existau jidani. Ii speriau munții. „La 1818 erau erau însă; își luaseră inima în dinți... Pe atunci Ovreii aveau în Sighet o sinagogă, un rabin și un jude național. „...veniseră puțini; în câțiva ani numărul lor crescu extraordinar, venind mai ales din Polonia și intrând ca negustori mici și crâșmari. Pe acolo trăia un popor aspru dar Sobru; Ovreii le-au adus rachiul și i-au alcolizat degenerându-i".

„Maramureșul cel bogat în moșii inalienabile... țara cu codri, lupi și urși, nu mai sperie nici pe Ovrei". Ei „descalecă în Maramureș apoi se scoboară la vale, urâți și negri pe drumurile pe care odată scoborau turmele albe ale Românilor, se scoboară în Sătmar și Bihor. Și nu se opresc decât în fața bogaților mai rezistenți din sud. Și totuși „rămân atât de mulți,

încât unii neavând ce mânca, s'au făcut chiar servitori la ţăranii ruteni, iar alţii s'au făcut şi ciobani de oi" [1]).

Astfel la 1890 se găsesc **45,073** la **64,957** Români şi un total de **268,281** populaţie a judeţului; ceeace ar corespunde cu **16%** din numărul total şi aproape **2 jidani la 3 români**.

La 1921 [2]) populaţ a judeţului este mult mai mică.

Găsim: **152.695** locuitori, împărţiţi după originea etnică astfel: Rom. **82,778** Jid. **36,535** Ung. **13,956**, Ger. **3066** şi alţii **16,360**.

La 1923 [3]) populaţia judeţului este şi mai mică: **151,342**, astfel împărţită: Rom. **100,384**, Jid. **38.590** şi totalul celorlalţi străini abia: 12,368.

In corpul lucrării din care am luat datele acestea găsim următoarea explicaţie: „fiindcă nu s'a făcut până acum un recensământ general al populaţiei, s'au dat cifrele în mod provizoriu, după calculele făcute pe baza procentului naşterilor şi după sporul constatat în fiecare an dela 1919 şi până astăzi". Straşnic! Iată seriozitatea cifrelor oficiale! In interval de doi ani, bieţi români cari colindă ţara pentru pâne s'au inmulţit cu 20 de mii suflete, jidanii, al căror număr e sporit imens cu acel al năvălitorilor de peste granițe, abia cu 2 mii, iar ceilalţi streini au scăzut dela 33 mii, la 12.

In tabloul următor arătăm populaţia câtorva localităţi mai principale din judeţ, **pentru ca să dovedim că cifrele de mai sus nu reprezintă adevărul şi realitatea**.

Localitatea	Rom.	Jid.	Ung	Nemţi	Alţii	Observaţii
Sighet	7000	18000	4000	200	800	Cum rămâne că în tot judeţul nu sunt decât 12368 Unguri, Nemţi şi alţii, când acest tablou cu date statistice din aceiaş lucrare dovedeşte contrariu?
Vişeul de sus	5125	3525	420	2555	350	
Borsa	9480	3000	150	655	35	
Petrova	2350	1250	40	5	1553	
Vişeul de jos	3507	546	8	7	6	
Bârsana	3196	520	16	—	18	
Poenile de sub munte	60	420	75	—	5045	
TOTAL	30718	27311	4709	3422	7807	

*) Notele pe pagina următoare.

Observăm că în **Poenile de sub munte** avem numai 60 de români și 5045 „alții". Dacă cercetăm în „Dicționarul"[4] publicat de Silvestru Moldovan și N. Togan unde numărul locuitorilor este dat pe baza recensământului oficial din 1900, găsim : „**Poeni, jud. Maramureș, plasa Valea Izei, locuitori 942, români 782, ceilalți evrei**". Unde sunt românii? Si ce pot fi ceilalți **5045** „alții"? Răspunsul vine ca un ecou, adus de ziarul „Curentul" 5. IV 1929, care scrie: „**S'a vestit prin satele țării lui Dragoș, bătându-se cu toba, că toți cei ce nu au de lucru, să se înscrie la primărie, că nu peste mult vor putea merge într'o țară europeană, soră cu România, unde vor avea plată foarte bună... Numai dintr'o comună mică Năneștii, din 180 familii s'au înscris 140 de oameni. Făcând procentul populației Maramureșului de 150000 de suflete după datele știute**, se deduce, că s'au înscris să plece în căutarea pânii de toate zilele peste **50.000** de oameni".

Ziarul n'a specificat că cei care s'au înscris pentru plecare sunt aceiași români pe care îi vedem și noi rupți, zdrentoși, fără vlagă, cu țapina și securea, lucrând pela intreprinderile jidovești. **Românii au plecat din Maramureș**. Iar acei „alții" sunt năvălitorii de peste hotare Acest exemplu și populația celorlalte localități sunt icoana vie a nenorocirii care s'a abătut peste Maramureș. Dar nu s'a isprăvit. Chinurile abia acum încep.

II. **Acapararea avuțiilor și a pădurilor, isvoarele de trai.**

Pe nesimțite și ajutați de Unguri, stăpânitorii de eri, Jidanii au devenit proprietarii imenselor păduri și moșii din Maramureș, In fruntea lor stă Groedel.

„Cine e acest Groedel? Venit din Galiția cu traista în băț în anul 1871 de unde îl alunga sărăcia și dorul de bani nemunciți, după obiceiul tuturor celor de un sânge cu el, s'a

1) Citate luate din „Romanii și Ovreii" de d-l G. Bogdan-Duică Buc. 1913.

2) Dicționarul Transilvaniei Banatului etc. C. Martinovici N. Istrate·

3) Indicatoriul comunelor din Ardeal și Bănat N. Istrate

4) Dicționarul numirilor de localități cu poporațiune română din Transilvania, Bănat, Crișana și Maramureș, întocmit din încredințarea Asociației pentru literatura și cultura poporului român de Silvestru Molpovan și Nicolae Togan.

pus bine cu ungurii bătându-se în piept că și el vrea să fie „magyar ember" și câștigând astfel sprijinul lor.

Ungurii bucuroși că pot spo i pe această cale seminția lui Arpád, l'au primit cu brațele deschise și i au dat mână liberă **să facă ce va vrea cu proștii de valahi**, caii nu voiau să renunțe în ruptul capului la limba și obiceiurile lor, în schimbul avantajelor maghiarizării" [1]). In felul acesta a ajuns stăpânul nenumăratelor fabrici de cherestea și a pădurilor din Carpații de nord.

Dar s'a întâmplat un eveniment însemnat. Cumplita stăpânire ungurească a dispărut cu nelegiuirea ei. Atunci maramureșenii au avut un moment de nădejde. Dreptatea lor va găsi răsunetul cuvenit în inima conducătorilor români. Dar s'au înșelat, Groedel, care locuiește în Budapesta „a pus în fruntea intreprinderilor sale din România, plătind cu lefuri grase și fără să ceară nici o muncă, mulțime din oamenii noștrii de seamă. In fruntea tuturor interpușilor săi, strălucea spre rușinea neamului nostru, fostul ministru de Domenii, A. Constantinescu de odinioară, apoi tot neamul Mihály-eștilor,... protopopul „român" Șteiz, senator liberal... și Groedel cu ai lui au obținut dela Comitetul Agrar peste 15.000 jugăre din pădurea care pe vremuri era proprietatea lui Bogdan-Descălecătorul".

Procesul lui Groedel cu Maramureșenii este vechiu. Incă la 1876 Jidanii au cerut ieșirea din indiviziune, înțelegând să smulgă această moșie din mâinile româniior.

„In 1911 tribunalul din Sighet li-a dat câștig de cauză Jidanilor, hotărând ieșirea din indiviziune, dar Curia (Curtea de Casație) ungurească a casat această hotărâre. După răsboi, cum moșia românească stăpânită în devălmășie urma să se exproprieze și să se împartă, Groedel și tovarășii săi au prezentat Comitetului Agrar sentința de eșire din indiviziune a trib. Sighet din 1911, fără a arăta însă că acea sentință era desființată de Curia ungurească. Comitetul Agrar în urma „stăruințelor" depuse de oamenii baronului jidan a declarat scutită de expropriere pădurea de 15 mii jugăre stăpânită de de cei vre'o 100 de oameni de ai lui Groedel și a expropriat partea cealaltă a moșiei, care mai rămăsese Românilor [2])". Pro-

1) Corneliu Georgescu, Se năruie ultimele cetăți ale românismului „Pământul Strămoșesc" an. I. No. 10.
2) Acelaș.

cesul a ajuns la Casaţia Română.

Jidanul a fost apărat de profesorul universitar **Emil Haţieganu** şi alţii **câştigând** procesul, în dauna românilor.

Dar nu este numai atât. In regiunea Borşei alt rege al pădurilor **Fruchter** exploatează zi şi noapte, cu grabă de tâlhar, codrii ce-au fost ai Românilor.

Spune Vlad Dumitru moşneag de 99 de ani „şi aveau **siliştenii în hotarul Borşei către muntele Bătrâna, 32 de munţi, din care azi numai 2 au mai rămas românilor, iar ceilalţi toţi** au intrat în mâna **jâzâlor (jidanilor)**".

Ceeace nu s'a făcut subt Unguri s'a făcut subt stăpânirea românească, „**Pentru că România e trădată de proprii săi conducători**"! **Da, e trădată!**

Prin trădarea intereselor maramureşenilor, de către politicianii noştrii, **Groedel, Fruchter** şi soţii, toţi jidani, au ajuns stăpâni absoluţi, peste un întreg colţ de ţară.

„Si pădurea plânge de atâta nelegiuire, şi plâng şi munţii de atâta amar, şi plânge întreg Maramureşul.

III. **Cămătăria şi jaful.**

Copleşiţi de jidani, despoiaţi de cel mai însemnat isvor de trai: pădurea, bieţii români au ajuns **muritori de foame.**

Acum apare **cămătarul ordinar,** care profitând de situaţia grea, dă ţăranului ultima lovitura, luându-i biata văcuţă ce i-a mai rămas în bătătură, capra şi căsuţa, lăsându-l pe drumuri, împreună cu copiii, pradă mizeriei şi desnădejdei, **dar şi plin de revoltă.**

Iată exemple:

„In primăvara anului trecut când îmi făceam datoria în Armata română, mama mea Ileana Sima văduvă de răsboiu, a **cărei soţ dimpreună cu trei fec'ori au căzut pe câmpul de luptă,** se imprumută cu suma de lei 1000 dela **jidanul Elich** din comuna [1]) noastră.

De primăvara până toamna mama nu-i plăti nimic din datorie: Toamna, jidanul pentru o mie de lei împrumutată pe câteva luni, duse dela mama o pereche de juncani şi-i vându cu **suma de 6000 lei** fără să-i mai restituie mamei, nici un bănuţ din acea sumă".

1) Fereşti, Jud. Maramureş.

„Onţa Gheorghe se împrumută tot dela acest perciunat, cu 3000 lei. La 14 zile Onţa merge să-i plătească datoria.

Jidanul îi face socoteala: datoria lei **3000**, dobândă pe **14 zile** lei **2000**,—total **5000** Lei.

„**Nedescu Vasile invalid de răsboiu** tot dela noi să împrumută şi el dela acest jidan cu suma de lei **2000**. La 12 zile merge să-i plătească.

Jidanul îi face socoteala: datoria lei **2000, dobândă pe 12 zile lei 1500**, total lei **3500**.

„**Ţiplea Vasile invalid de răsboiu** tot din comuna noastră se împrumută şi el, dela jupânul Elich, cu suma de 400 lei. La 14 zile merge să-i plătească. Jidanul în cere **1000 lei** dobândă"[1]). Dar iată ce scrie ziarul „Cuvantul"[2]).

„Sătenii sunt deposedaţi de avutul lor, începând cu casa până sus pe munte, avere moştenită dela moşi-strămoşi. **Aşa s'a ajuns azi că majoritatea munţilor cu păşune din Maramureş, sunt în mânile cămătarilor.**

„Şi cine străbate înaltele măguri ale Marmaţiei, aproape **la fiecare stână vede pe cămătar în persoană**,—chiar la peste 2000 m altitudine—**care stă acolo de exploatează, în strunga oilor tot produsul lor, făcând în cea mai mare parte brânză „cuser" de care mănâncă şi creştinii.** Şi astfel cămătarii iau pâinea dela gura copiilor[3])".

„Inainte mergeau Maramurăşenii până hăt departe şi prin ţări streine, după lucru. Azi nu găsesc nicăeri. Iau bani cu împrumut şi pleacă în lumea largă, lăsând nevasta şi copiii să cumpere pe datorie tot dela cămătar... pleacă în căutare de lucru. Dar negăsind, sau dese ori fiind traşi pe sfoară şi înşelaţi,—se întorc acasă fără nimic.

Oamenii din Borşa şi Vişeu au fost luaţi de firma **Pasternac** din Sighet şi duşi în Secuime—Tg. Secuesc, la Pâraul Ţiganului, la lucru, în pădure. **Dar după opt săptămâni, fără nici o plată, au fost nevoiţi să plece acasă. Iar ca**

1) Infrăţirea Românească 1 Mart 1928. Din durerile Maramureşului de I. Potra.

2) 8 August 1930, O anchetă în Maramureş de Gh. Vornicu.

3) Aşa lucrează cămătarii şi ziarul jidănesc „Adevărul"—20 VIII 1930 mai are obrăznicia să spuie „cămătarii de astăzi nu sunt nişte indivizi izolaţi, cu porniri de păsări de pradă, nişte Harpagoni hrăpăreţi fără suflet şi fără conştiinţă".— Işi apără bine consângenii!

să aibă de drum, şi-au vândut un rând de rufe, din cele două ce aveau la ei.

Vasile Năsui din Vişăul de jos a lucrat, zece zile la o fermă dela Dorna-Bucovina. Dar după acest timp, au fost concediaţi fără nici o plată. „Am cerut—îmi spunea bietul om—că eram trei inşi, să ne dea măcar pentru trei kile de mălai, ca să venim pe jos, dar nu ni s'a dat nici atât şi am venit flămânzi peste munte două zile şi jumătate...

„Am strâns peste 100 de oameni cu palmele şi cu căruţele, spune Pascu Ştefan din Vişăul de jos,—şi am intrat la firma **lui Feit Jiga** şi Farcaş din Poenile de sub munte. Dar după şase luni de muncă, ne-a dat drumul fără să ne plătească. Ba ne-a cerut vexel (cambie) pentru 30000 lei avans. Iar după ce am plătit avansul, a refuzat să ne înapoieze „vexelele“, de-s şi azi la el. Iar mâine, cine ştie, ne va da tot el în judecată că suntem datori. Am făcut plângeri, dar nu i-a făcut nimeni nimic, iar noi ne-am ales cu un sechestru pe scânduri, parcă noi ne săturăm cu acest sechestru când murim de foame“.

„**Firma Goldstein** din Poenile de sub munte, după ce am lucrat mai multă vreme cu carăle, mai **mulţi** ţărani din Vişăul de jos, Repedea, Leordina, Ruscava, nu ne-a dat nici azi nici un ban“.

Ion Mihaly din Borşa spune: „Pe linia îngustă Borşa-Handal, făcută de nemţi în timpul războiului, circulă fără autorizaţie dela stat vagonetele **fraţilor Fructer**, cari au făcut mari pagube oamenilor ce merg pe drum, linia fiind chiar pe şosea—**omorând pe unii**, rănind pe alţii, şi omorând multe vite“.

Rudolf Bergner [1]) avea dreptate când spunea: „Acolo în Maramureş poporul israelit, zăpăcit de ură religioasă, stăpâneşte. Acolo ovreiul se simte deplin stăpân pe situaţie. Europa vestică nici ideie nu are de **crimele** petrecute acolo şi nepedepsite“.

Conduşi de perceptele unei religii, care numai de suflet nu se îngrijeşte, fiind mai mult un cod de organizare social-politică, plin de ură şi dominaţie, jidanii cârmuiesc totul.

1) Ider Marmoros.

Românii din Maramureş sunt lipsiţi complect de **apărarea legală** a cârmuirii româneşti.

Şi când aceasta lipseşte apare **instinctul de conservare.** Manifestarea lui este totdeauna violentă. Sub această formă de **violenţă, de revoltă** românii maramureşeni apără însăşi fiinţa neamului nostru de acolo,—în mod conştient.

Pe deasupra chestiunilor mărunte de luptă, se ridică **procesul acesta** dintre fiinţa românismului născut odată cu munţii şi judaismul care se **instăpâneşte.**

Iată cauza ! **Judaismul, în toată complexitatea** lui.

Cauza cauzelor !

Nu preoţii Berinde şi Dumitrescu, cari au fost aruncaţi în temniţe ca nişte răufăcători sunt vinovaţi ! Şi, nici studenţii cari au fost întemniţaţi la Sighet şi Câmpulung nu-s răspunzători de situaţia din Maramureş ! Nu !

. . . .

„Murim mai bine în luptă cu glorie deplină
„Decât să fim sclavi iarăşi în vechiul nostru pământ.

. . . .

In faţa morţii şi a duşmanului; **instinctul de conservare şi onoarea neamului** merg alături.

Sforțare

Români din Maramureş şi de pretutindenea!

Ne aşteaptă zile de amar şi dureri. Fie! Căci numai prin jertfă şi sacrificiu vom câştiga laurii biruinţei. Lupta începută este o luptă mare şi sfântă: **lupta neamului românesc pen. existenţă şi viaţă.**

Dumnezeu, care ne-a ajutat totdeauna în decursul sutelor de ani, să biruim duşmanii, cari în clipe de mândrie, a vrut să ne **ia pământ, să ne robească** şi să ne **nimicească,** ne va ajuta şi acum să biruim pe fiii Satanei.

Nu disperaţi! Rezistaţi pe poziţiile voastre!

Nu uitaţi că sufletul celor ce simt româneşte şi înţeleg chemarea vremii, este alături de voi.

Sângerează la durerile voastre şi râde de bucurie în clipe de nădejde şi biruinţă.

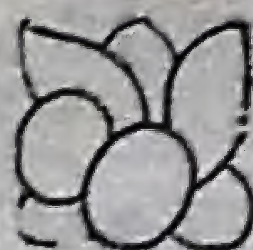
In fruntea luptei de dezrobire a Maramureşului şi a ţării de subt stăpânirea jidovească este cunoscutul luptător **Corneliu Zelea Codreanu Şeful Legiunei „Arhanghelul Mihail" Garda de Fer.**

Semnalul de luptă a fost dat. Oastea creştină se află în poziţie de apărare indârjită. Pe steagul ei stă scris ca un veşnic indemn: **Inainte!**

In vâltoarea luptei un singur gând să ne frământe: **Biruinţa.**

Arhanghelul cu sabia de foc ne luminează calea.

Ochii şi inimile la Legiunea „Arhanghelul Mihail" Români!

BIBLIOTECA „GENERAŢIA NOUA“
Numerile apărute

Nr.	1. Pericolul Satanei de Ion Sava .	20	Lei
„	2. Cărticica Luptătorului A. M.	3	„
„	3. 10 Decembrie (epuizată)	5	„
„	4. Micul şi marele dor A. M.	3	„
„	5. Sub tipar.		
„	6. Un om şi o acţiune de Corneliu Georgescu	10	„
„	7. Scrisori studenţeşti din închisoare de Corneliu Zelea Codreanu	10	„
„	8. Memoriul studenţilor dela Galaţa către M. S. Regele	5	„
„	9. Cazul Manciu: o dublă apărare A. M. . .	5	„
„	10. Vremuri de restrişte, piesă în 3 acte, Corneliu Georgescu . . . . . ,	10	„
„	11. **Pentru** ţaranul român ucis din ordinul conducătorilor vânduţi jidanilor	2	„
„	12. Trei crime. A. M.	5	„
„	13. } Sub tipar.		
„	14. }		
„	15, **Memoriu** adresat tuturor ţărilor, cu privire la situaţia Românilor şi jidanilor din România C. Z. Codreanu	5	„
„	16. Portul Naţional de Ion Banea . . .	10	„
„	17. Invazia jidovească în România de Ion Banea	20	„
„	18. Autour dela Question des Bourses accordées par l'Etat français aux Etudiants Roumains—Corneliu Z. Codreanu.		
„	19. Cauzele mişcării din Maramureş de Ion Banea	5	„

Se pot comanda dela: **Legiunea „Arhanghelul Mihail** Căminul Cultural Creştin—Iaşi.

ROMÂNI

INROLAȚI-VĂ

IN

GARDA DE FER

Cereți lămuriri:

„Căminul Cultural

— Creștin" —

Iași

Strada Italiană 15

București